

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Myndigheten för press, radio och tv

Yttrande över Myndighetens för press, radio och tv förslag till föreskrifter om mediestöd

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

I remissen lämnas förslag till Myndighetens för press, radio och tv föreskrifter om mediestöd.

Förslaget anges omfatta två former av stöd. Det ena avser stöd till lokal journalistik i områden som har svag journalistisk bevakning medan det andra stödet är ett utvidgat innovations- och utvecklingsstöd som ska ersätta det utvecklingsstöd till tryckta allmänna nyhetsmedier som finns idag. Det anges att det nya stödet görs teknikneutralt men i stort bygger på det idag befintliga stödet.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen anges att Medieutredningens analys av konsekvenserna av medieutvecklingen är en bakgrund till förslaget. Vidare anges att regeringen i propositionen Journalistik i hela landet (prop. 2017/18:154) gjort bedömningen att det finns behov av nya former av mediestöd för att stärka främjande av kvalitativ nyhetsjournalistik. Det nuvarande presstödet anges inte fullt ut svara på de utmaningar som finns med allt fler områden som saknar journalistisk bevakning och konvergens mellan olika medieformer och ändrade medievanor. Syftet med mediestödet anges vara att stärka demokratin genom att främja allmänhetens tillgång till oberoende nyhetsförmedling i hela landet via en mångfald av allmänna nyhetsmedier med redaktionellt innehåll av hög kvalitet.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Det anges i konsekvensutredningen att myndigheten bedömer att det är nödvändigt att styra med bindande regler och att föreskrifter är den enda formen för detta. Om det inte skulle beslutas några föreskrifter anges det bli otydligare för den sökande om vilka krav som gäller för ansökan om stöd och för redovisningen av hur stödet används. Ansökningar om mediestöd skulle i princip kunna göras enligt bestämmelser i Mediestädsförordningen, med informationsinsatser i ansökningsförfarandet. En sådan lösning anges minska förutsägbarheten för den sökande avseende bl.a. de rättsliga förutsättningarna för den information som skulle ges i anvisningar för ansökan. Mot den bakgrunden anger myndigheten att föreskrifterna underlättar för en sökande att få kunskap om vilka krav som ställs. Därutöver anges bland

annat att avsaknad av föreskrifter skulle kunna innebära ökad tidsåtgång och administrativa kostnader för sökande som behöver lägga mer tid på att förstå regelverket och hur de kan visa att de uppfyller kraven för att beviljas stöd. Det anges också att myndighetens handläggning skulle bli svårare utan föreskrifterna.

Det finns också en detaljerad redovisning av hur förslagsställaren har förhållit sig vid utformningen av författningskraven. Där anges bland annat att övergripande krav som ställs för redovisningen av stöd anges redan i den överordnade förordningen, vilket också exemplifieras. Det anges att innovations- och utvecklingsstödet i stor utsträckning bygger på befintlig reglering och att förslagsställaren har eftersträvat att de nya föreskrifterna så långt möjligt ska kunna samverka med vad som gäller för befintligt presstöd, för att underlätta för aktörer som söker både mediestöd och presstöd. Vidare anges att den teknikneutrala utformningen medför att olika medieslag kan söka stöd. Det anges behöva mätas på något sätt hur väl en sökande uppfyller kvantitativa krav avseende god användarförankring, hög regelbundenhet, viss andel redaktionellt innehåll m.m. Olika sätt har övervägts. Det enklaste, att den sökande själv skulle kunna intyga att kraven är uppfyllda, har inte bedömts tillräckligt med tanke på att stödet ges i mån av tillgängliga medel och att detta ställer krav på säkerställd likvärdig behandling som enligt förslagsställaren inte tillgodoses med en sådan lösning. Det föreslås att mätningen görs av sökanden själv enligt myndighetens anvisningar och att underlaget sedan granskas av en auktoriserad revisor. Det anges att flera tekniska lösningar för att göra mätningen är möjliga.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår tydligt av vilka skäl som förslagsställaren bedömer att det är nödvändigt att utfärda föreskrifter och varför exempelvis rådgivning till den som ansöker om stödet inte skulle vara tillräckligt. Det är också tydligt att alternativ har övervägts när det gäller utformningen av föreskrifterna mer specifikt och det finns viss information om varför vissa alternativa lösningar inte har valts. Det är också tydligt vilka effekter förslagsställaren bedömer kan uppstå om ingen reglering kommer till stånd. Sammantaget är beskrivningen tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att EU-kommissionen i beslut den 22 oktober 2018¹ har förklarat att man inte har några invändningar mot det aktuella mediestödet eftersom det anses vara förenligt med den inre marknaden i enlighet med Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det anges att föreskrifterna är utformade i enlighet med den anmälan om nytt mediestöd som har godkänts av EU-kommissionen.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren har tydligt redovisat hur det aktuella förslaget förhåller sig till EU-rätten.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det anges att föreskrifterna ska börja gälla så snart som möjligt efter att eventuella justeringar har gjorts efter remissförfarandet och att myndigheten avser att överväga om det finns behov av någon övergångsregel för att förenkla ansökan under första ansökningsåret. Det anges också viss information

---

¹ C (2018) 7012 final

om längden på ansökningstid för stöden enligt föreskriftsförslaget och hur denna har anpassats efter sökandens behov. När det gäller informationsinsatser anges att myndigheten fortlöpande informerar på sin webbplats om det kommande stödet. Vidare nämns att det finns en särskild databas med kommunbevakning som är öppen och tillgänglig för de sökande och som kan ge dem ökad förutsägbarhet om förutsättningarna för att ett visst område kan ses som svagt bevakat och därmed berättiga till det lokala stödet.

Regelrådet gör följande bedömning. Det skulle ha förbättrat konsekvensutredningens kvalitet om beskrivningen av särskilda hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behovet av informationsinsatser hade redovisats något tydligare. Det framgår emellertid att övergångsregler kommer att övervägas, att ansökningstidens längd har anpassats efter företagens förutsättningar och att informationsinsatser görs. Sannantaget kan befintlig information därför ses som tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges att föreskrifterna enbart berör de aktörer som avser att söka stöd för lokal journalistik i områden som är svagt bevakade eller innovations- och utvecklingsstöd.

Förslagsställaren anger att stödet potentiellt kan sökas av ett stort antal nyhetsmedier som ägs av såväl små som stora företag eller organisationer. Enligt Institutet för mediestudiers kommunbevakning fanns det 537 lokala och regionala nyhetsmedier i november 2017 om man räknar bort public service (som inte kan söka stödet).

Det anges att eftersom stödet för lokal journalistik enbart kan lämnas för insatser i områden som är svagt bevakade begränsas antalet som kan söka detta stöd. Som en jämförelse fanns det 2018 enligt Institutet för mediestudier 35 kommuner som helt saknade redaktionell närvaro. Den föreslagna stödformen anges i viss mån kunna jämföras med driftsstödet i nuvarande presstöd, som för 2019 beslutades för 72 dagstidningar över hela landet. En skillnad gentemot detta driftsstöd är att det lokala mediestödet kan lämnas även till andra aktörer än dagstidningar och till gratismedier samt till större aktörer. Kretsen av möjliga sökande anges däremot vara vidare samtidigt som den geografiska omfattningen är betydligt snävare.

När det gäller innovations- och utvecklingsstödet anges att detta får lämnas för högst 40 procent (i vissa fall 75 procent) av kostnaden för insatsen eller förstudien. Resterande del måste således egenfinansieras och aktörerna får inte använda presstödsmedel eller annat statligt stöd för att finansiera projekten. Förslagsställaren anger att eftersom så stor andel av projektet ska egenfinansieras kan detta påverka antalet sökande. Som en jämförelse anges att det nuvarande utvecklingsstödet har fördelats till sammanlagt 83 tidningar under de tre år som detta stöd har funnits (2016-2018). Det utvidgade innovations- och utvecklingsstödet anges emellertid rikta sig till en vidare krets av sökande och kan t.ex. lämnas även till digitala medier, vilket enligt förslagsställaren beräknas öka antalet sökande.

Det anges finnas mellan 160 och 170 dagstidningar i Sverige och den svenska tidningsmarknaden anges präglas av en påtaglig ägarkoncentration. 74 företag eller företagsgrupperingar anges svara för utgivningen av 160 dagstidningar, samtidigt som ett fåtal tidningskoncerner står för en stor del av den svenska tidningsmarknaden. Mellan 2004 och 2014 minskade dagstidningarna sina redaktioner med 25 procent och drygt en tredjedel av alla lokalredaktioner stängdes. Det anges vara möjligt att några av

dessa medier kan komma att utöka verksamheten igen i svagt bevakade områden som en effekt av stödet till lokal journalistik. Det anges även finnas ett stort utbud av gratistidningar och av dessa är ca 150 titlar anslutna till ett och samma aktiebolag. Ca 100 av dessa hade enligt förslagsställaren en regelbunden utgivning med minst 45 nummer per år, vilket är ett av kraven för att kunna få mediestöd. Det redovisas även hur tidigare nämnda drygt 500 regionala och lokala medier fördelar sig mellan tryckta produkter och etermedia. Bland medierna anges det finnas allt från stora prenumererande morgontidningar till små annonsblad med någon enstaka sida redaktionellt innehåll i varje nummer. Det anges att redaktionerna varierar mycket i storlek och att det är troligt att alla inte uppfyller de krav som ett nyhetsmedium måste uppfylla för att få stöd. Den mediekategori som anges öka är lokala fristående nyhetssajter och bloggar. Detta anges också vara den enda mediekategori som breder ut sig över hela landet. Den digitala verksamheten anges vara snabbväxande och lokala nyhetssajter både startas och läggs ned i snabb takt. Förslagsställaren anger emellertid också att det finns många tecken på att andra former av lokal journalistik växer: gratistidningar, prenumererande lokala veckotidningar och lokala nyhetssajter. Deras möjligheter att söka stöd anges bero på om de kan nå upp till de tröskelkrav som ställs.

Regelrådet gör följande bedömning. Regelrådet har förståelse för att det är svårt att exakt beskriva de företag som kan komma att söka och tilldelas stödet. Den beskrivning som finns ger enligt Regelrådets uppfattning ändå en ram för ungefär hur många företag som skulle kunna beröras. Givet det som anges om den snabba föränderligheten när det gäller digitala media, som är den grupp som tillkommer jämfört med tidigare stöd, kan detta anses vara tillräcklig information om antal givet de förutsättningar som finns i detta ärende. Regelrådet beaktar då även värdet i att förslagsställaren explicit redovisar vilka slags svårigheter som finns att finna exakt information. Branschtillhörighet hos de företag som kan komma att söka stöden framgår tydligt. När det gäller storleksmässig beskrivning finner Regelrådet att det visserligen finns tillräckligt tydlig information när det gäller marknaden för tryckta tidningar men att det är omöjligt att få en uppfattning om hur de digitala aktörerna ser ut storleksmässigt. Regelrådet har visserligen som nämnts förståelse för att exempelvis enskilda digitala lokala nyhetssajter startas och läggs ned i snabb takt. Frågan är emellertid om de företag som i förekommande fall äger och/eller driver dessa sajter förändras lika snabbt. Det är enligt Regelrådets uppfattning inte utifrån den information som ges i konsekvensutredningen självklart att det hade varit omöjligt att ge en något tydligare bild av hur populationen företag som är engagerade i att driva digitala medier ser ut.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal och bransch godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån storlek bristfällig.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

Det anges i konsekvensutredningen för det första att de som inte avser att söka stöd inte berörs av föreskrifterna. För det andra anger förslagsställaren att kostnaderna för de företag som ansöker om stödet ska ställas i relation till möjligheten att få statligt stöd för insats för lokal journalistik i svagt bevakat område eller för utvecklingsprojekt. Kostnaderna bedöms av förslagsställaren stå i rimlig proportion till detta.

Det anges vara förenat med administrativa kostnader att ansöka om stöd, upprätta en handlingsplan för tillgänglighetsarbete och redovisa hur beviljat stöd har använts. Hur höga kostnaderna blir anges delvis bero på insatsernas omfattning.

När det gäller ansökningsförfarandet anges följande. Det krävs högst någon timme för att ange de grunduppgifter som behövs för att bedöma om sökanden uppfyller kriterierna för att vara det slags allmänt nyhetsmedium som kan få stöd. Handlingar om konkursfrihetsbevis, skuldfrihetsintyg, utgivningsbevis och firmateckningsbevis anges också kunna beställas enkelt och snabbt från aktuella myndigheter. Det anges att myndigheten avser att ta fram en e-tjänst för ansökan som sparar uppgifterna vilket anges kunna korta tidsåtgången för ansökan ytterligare.

När det gäller arbetsinsats för främjande av tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning anges den bero på hur tillgängligt mediet är och vilken insats som mediet planerar att genomföra. Att upprätta en handlingsplan för tillgängliggörande av det redaktionella innehållet för personer med funktionsnedsättning och genomföra ansökan i denna del anges kunna göras på några timmar av en person som har goda kunskaper om mediets tillgänglighetsarbete.

Att ta fram underlag för mätning av vissa krav anges vara förenat med tidsåtgång och administrativa kostnader för sökanden. Detta anges kunna göras automatiserat eller manuellt beroende på sökandens förutsättningar. Företag som har effektiva rutiner för leverans av e-plikt² bedöms av förslagsställaren komma att få lägre kostnader för att genomföra den föreslagna mätningen, oavsett om det sker digitalt eller manuellt. Företag som har mindre effektiva rutiner anges på motsvarande sätt få högre kostnader för mätning. Om ett företag genomför en investering för att skapa en automatisk process för rapportering av det underlag som krävs för att mäta utgivningen uppges få en mycket låg administrativ tidsåtgång efter att en sådan investering har gjorts. Förslagsställarens uppskattning av investeringskostnaden refereras nedan i avsnittet om andra kostnader³. Efter att företaget genomfört en sådan investering bedömer förslagsställaren att den administrativa tidsåtgången blir mycket låg. För ett företag som väljer att göra inrapporteringen manuellt uppskattar förslagsställaren tidsåtgången till mellan 30 och 60 minuter per utgåva under den period som mätningen sker.

När det gäller innovations- och utvecklingsstödet anges att sökanden i ansökan ska redovisa sitt projekt och de uppgifter som behövs för att kunna bedöma detta. Antalet timmar för att redogöra för projektet i ansökan anges variera beroende på projektets omfattning men i större projekt bedöms det krävas omkring en arbetsdag. Förslagsställaren bedömer att för utvecklingsprojekt bör flertalet uppgifter redan finnas, såsom projektplan med kostnadsberäkningar och finansiering, vilket begränsar insatsen som behöver göras just till ansökan om mediestöd. För insatser som innebär att nyhetsmedier startar, utökar eller bibehåller viss journalistisk bevakning i svagt bevakade områden bedömer förslagsställaren också att sökanden redan har flertalet uppgifter.

Det anges att den som tagit emot stöd ska lämna en ekonomisk redovisning och samtidigt redovisa vilka resultat som uppnåtts. Med utgångspunkt i den redovisningen ska mediestödsnämnden därefter kontrollera att stödet använts i överensstämmelse med förordningen. Redovisningen anges kräva viss ekonomisk kompetens och ta några persontimmar i anspråk. Den aktuella kompetensen bedöms finnas inom respektive medieföretag.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren har på ett tydligt sätt redovisat vilka krav som kan föranleda administrativa kostnader och vilken tidsåtgång som kan bli aktuell givet lite olika förutsättningar. Det finns emellertid ingen beräkning eller uppskattning av vilka kostnader som kommer att uppstå för denna administrativa tidsåtgång. Det är heller inte tydligt om det har funnits särskilda skäl

² E-plikt innebär att vissa utgivare av digitalt material måste leverera det till Kungliga biblioteket.

³ Regelrådet bedömer att kostnader för investering i ett it-system är att se som en investeringskostnad även om systemet kommer att användas för att uppfylla administrativa krav. Regelrådet bedömer också att timkostnaden för en revisor är att se som en icke administrativ kostnad även om revisorn anlitas för att uppfylla ett administrativt krav.

till att det inte har kunnat beräknas eller uppskattas. Såvitt Regelrådet kan förstå har det varit möjligt för förslagsställaren att i vissa avseenden bedöma kostnader, såsom för investeringar i it-system och anlåtande av revisorer. Det är oklart av vilket skäl motsvarande uppskattningar inte har kunnat göras avseende det administrativa arbete som kommer att göras av de sökande själva. Regelrådet anser också att den bedömning som görs när det gäller projektbidrag är något förenklad. Såvitt Regelrådet kan förstå är det förslagsställarens bedömning att eftersom sökanden vill genomföra projektet så tas en projektplan med kostnadsberäkningar fram i detta syfte vilket då inte har något med kraven som ställs i ansökan att göra. Om det är så att företaget har för avsikt att genomföra projektet oavsett om mediestöd kommer erhållas eller inte, skulle detta kunna vara riktigt. Men Regelrådet finner det oklart om det går att utgå från den premissen. Det skulle kunna vara så att möjligheten till delfinansiering är en avgörande faktor för att projektet blir till och då blir det svårare att hävda att en projektplan redan finns. Överlag finner Regelrådet att beskrivningen, trots att viss värdefull information finns, inte är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på administrativa kostnader bristfällig.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen anges att för de aktörer som inte väljer att ansöka om mediestöd medför regleringen inga kostnader eller förändringar.

Det anges att kraven för att erhålla mediestöd följer direkt av mediestödsförordningen och preciseras i föreskrifterna. Nya krav i mediestödet i förhållande till tidigare stödformer är bl.a. att främja tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och att följa god medieetisk sed. Att främja tillgängligheten till redaktionellt innehåll för personer med funktionsnedsättning kräver viss kunskap och arbete med att exempelvis tillämpa gällande standard för digital publicering vilket anges vara förenat med kostnader. Kravet anges emellertid vara utformat som ett grundläggande krav som ska beakta teknisk utveckling och särskild hänsyn ska tas till små företag. Det finns också möjlighet för företagen att välja mellan olika tekniker för att öka tillgängligheten. Detta anges ge företagen en stor möjlighet att skapa tillgänglighet utifrån sina egna förutsättningar. Det anges också göra det svårt att uppskatta eventuella kostnader för som är förknippade med kravet eftersom mediet själv väljer nivå utifrån sina egna förutsättningar. Små och resurssvaga aktörer ska kunna göra mindre insatser än stora och resursstarka.

När det gäller att följa god medieetisk sed anges detta innebära att nyhetsmedier behöver följa av branschens allmänt vedertagna publicitetsregler och den praxis som utvecklas vid tillämpningen. För aktörer som redan gör detta innebär det inga förändringar i verksamheten. Det anges att kravet kan komma att leda till att fler aktörer ansluter sig till det pressetiska systemet. För aktörer som inte ansluter sig till det pressetiska systemet anges det finnas andra sätt att visa hur mediet uppfyller kravet.

Investering för att skapa en automatisk process för rapportering av det underlag som krävs för att mäta utgivningen anges kunna variera stort beroende på bland annat vilka system, rutiner och tekniskt kunnande som finns hos mediet och hur omfattande utgivningen är. Förslagsställaren uppskattar att kostnaden för en sådan initial investering ligger mellan 30000 kr och 100000 kr. Det anges att denna beräkning har gjorts med hjälp av teknisk konsult utifrån ett vidareutvecklingsprojekt av ett av de redaktionella system som används på marknaden med ett genomsnittligt pris på 1000 kr per timme. Om företaget har en egen utvecklingsavdelning anges kostnaden kunna bli lägre. Underlagen ska sedan granskas av en oberoende auktoriserad revisor. Timlönen för revisorn anges uppskattningsvis ligga mellan 1000 och 2000 kr per timme. Förslagsställaren har bedömt att revisorns granskning tar några timmar och att kostnaden blir mellan 2000 och 10000 kr.

Vidare anges att en sökande som alternativ till mätning och revisorsrapport kan bifoga intyg från ett oberoende mätinstitut. Det skulle kunna bli aktuellt för företag som även får presstöd och behöver motsvarande intyg för detta. Mediet får då ersätta mätinstitutet för en sådan revision vilket för en endagstidning anges kunna uppskattas till mellan 12 och 15 timmar per år, mellan 20 och 25 timmar för mer komplicerade frågor.

Det anges att resultatredovisning för ett projekt kan behöva kompletteras med en revisionsrapport från auktoriserad eller godkänd revisor om mediestödsnämnden begär det. Även för detta arbete gör förslagsställaren uppskattningen att timlönen för revisorn kan uppgå till mellan 1000 och 2000 kr per timme.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren har uppskattat vad kostnaderna kan bli till följd av vissa krav, vilket är värdefullt. Det är också bra att det framgår vilka förutsättningar som finns för uppskattningen av beloppen. Det finns emellertid också kostnadsförändringar där kvantifiering saknas. Det medför att det inte blir möjligt för Regelrådet att få en uppfattning om vad kostnaden blir totalt, vare sig per företag eller totalt. Det är positivt att det anges vilka svårigheter som gör kostnadsförändringen svår att bedöma. Frågan är emellertid om det skulle ha varit omöjligt att göra exempelberäkningar vad kostnadsförändringen skulle kunna bli i några olika fall. Såvitt Regelrådet kan förstå är det inte på förhand uteslutet att förslagsställaren hade kunnat göra sådana beräkningar, om exempelvis de berörda branscherna eller företagen hade lämnat uppgifter som underlag för en sådan bedömning. Om det är så att förslagsställaren har eftersökt sådan information, men det har visat sig omöjligt att finna, borde detta ha angetts. En annan oklarhet är varför det bedöms att revisionskostnaden blir högre i fallet där ett mätinstitut anlitas. Det är heller inte tydligt om förslagsställaren menar att den tidsåtgång som anges där (mellan 12 och 15 timmar per år eller mellan 20 och 25 timmar per år) ska multipliceras med samma timkostnad för revisionsarbete som i de andra fallen eller om det väntas bli någon annan kostnad. Detta borde ha kunnat anges tydligt. Sammantaget finner Regelrådet att även om viss värdefull information finns är befintlig beskrivning inte tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på andra kostnader och verksamhet bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det anges i konsekvensutredningen att föreskrifterna i sig inte har någon större påverkan på konkurrensförhållandena mellan företagen. Eftersom det är tydligt utformat vad som krävs av en sökande anges konkurrensförhållandena i detta avseende vara lika. Vidare anges att det nya stödet, till skillnad från befintligt presstöd, är teknikneutralt. Den utökade sökkrets som följer av detta innebär att stödets påverkan på konkurrensförhållandena mellan olika typer av medieformer och nyhetsmedier minskar. Det anges att förordningen kan ha positiva konsekvenser för företagen genom att de ges ekonomiska förutsättningar för att bedriva journalistisk verksamhet i områden som typiskt sett inte är kommersiellt lönsamma och att genomföra innovations- och utvecklingsprojekt som syftar till långsiktig utveckling av allmänna nyhetsmedier.

Regelrådet gör följande bedömning. Såvitt Regelrådet kan förstå har stödet en koppling till konkurrensförhållanden på flera sätt. Dels avser det att göra det mindre ofördelaktigt för ett företag att bedriva verksamhet i vissa områden i landet, vilket också kan beskrivas som att en sådan verksamhet ska kunna göras med bibehållen konkurrenskraft för de berörda företagen. Det är inte helt tydligt om digitala medier och tryckta medier har lika hög tröskel för att etablera sig i de svagt bevakade områdena och därför blir det inte heller helt tydligt om det finns någon skillnad i vilken nytta som olika företag kan ha av stödet om de väljer att göra detta. Det är möjligt att betydelsen av denna aspekt på konkurrensförhållanden är begränsad, men det skulle ha varit bra om den hade berörts. Det beskrivs

tydligt hur det nya stödet kan bidra till en minskad konkurrenssnedvridning mellan olika medieformer, vilket är värdefull information. Det beskrivs också tydligt att stödet potentiellt kan ha en positiv effekt på de berörda företagens relativa konkurrenskraft på längre sikt, under förutsättning att innovationer och utvecklingsprojekt visar sig framgångsrika. Sammantaget finner Regelrådet att även om konsekvensutredningens kvalitet hade kunnat förbättras genom ytterligare förtydliganden är befintlig beskrivning tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen anges att vissa sökande kan anse att de uppgifter som krävs för att få stöd är alltför omfattande. Myndigheten bedömer emellertid att de är nödvändiga, bland annat mot bakgrund av EU-rättsliga regler för statsstöd.

Regelrådet finner redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det anges i konsekvensutredningen att såväl stora som små aktörer kan söka stödet och att tydligheten om vad som krävs för ansökan även gör det tydligt för mindre företag vad som behövs. När det gäller handlingsplan för tillgänglighet anges att den tekniska utvecklingen, företagets storlek och ekonomiska förutsättningar ska beaktas. Kravet kommer att sättas lägre för företag med få anställda och begränsad verksamhet. När det gäller krav på mätning finns möjlighet att kostnadsfritt använda ett allmänt tillgängligt mätverktyg, vilket anges i första hand bör underlätta för små företag. För mindre innovationsprojekt kommer även krav på uppgifter som ska finnas i ansökan om projektet vara mindre omfattande och detaljerade. I de fall där stöd söks för mindre belopp, vilket enligt förslagsställaren typiskt sett kan gälla småföretag, finns i föreskrifterna en möjlighet för mediestödsnämnden att inte kräva in en revisionsrapport. Utbetalning av mindre stödbelopp sker vid ett tillfälle i nära anslutning till beslut, vilket enligt förslagsställarens bedömning bl.a. kommer mindre företag till del.

Regelrådet gör följande bedömning. Beskrivningen av hur förslagsställaren har sökt ta hänsyn till små företag vid reglernas utformning är tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag godtagbar.

Sammantagen bedömning

Konsekvensutredningen håller i flera avseenden en god kvalitet. Samtidigt finns brister i redovisningen av påverkan på företagens kostnader. Mot bakgrund av detta ärendes karaktär är bristerna i kostnadsredovisningen inte av tillräcklig vikt för att bli avgörande för helhetsbedömningen. Därvid beaktar Regelrådet att det rör sig om ett stöd som är frivilligt att söka och att det mesta enligt rådets bedömning talar för att stödet i vart fall inte har en stor effekt för konkurrensförhållandena för berörda företag. Eftersom konsekvensutredningen överlag håller god kvalitet i övrigt finner Regelrådet därför att redovisningen som helhet är tillräcklig.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 16 januari 2019.

I beslutet deltog Claes Norberg, ordförande, Hanna Björknäs, Yvonne von Friedrichs och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av Per Högström.

Claes Norberg
Ordförande

Per Högström
Föredragande